ANNIE BESANT

MAAILMANOPETTAJA JA UUSI SIVISTYS

Helsingissä 1928
Suomen Teosofinen Seura

ANNIE BESANT.

Kuka on tohtori Annie Besant? Sitä on vaikea määritellä. Jos kysytte Lontoon East Endin kurjalistolta, vastaa se: hän on ensimmäinen, joka kohotti äänensä huutaakseen apua meidän kurjuuteemme. Englannin työläisnaiset vastaavat Teille: hän oh se, joka voimakkaimmin on vaatinut meille inhimillisempiä työoloja ja elinehtoja, ihmisarvoa ja äitiyden oikeutta. Ja Englannin sivistyneistön naiset sanovat: hän on se, joka äänioikeustaistelullemme antoi koko ihmissuvun kohottamiseen tähtäävän ylevän päämäärän. Intia miljoonine asujamineen todistaa teille: hän on meidän rakastettu äitimme. Egypti olisi seitsemän, kahdeksan vuotta sitten sanonut: hän on se, jota me Intialta kadehdimme; jos hän olisi meillä, olisi riippumattomuutemme jo aikoja saavutettu. Jos kysytte teosofeilta, vastaavat he: hän on liikkeemme nelikymmenvuotinen verraton esitaistelija ja kaksikymmenvuotinen tulisieluinen, kaukokatseinen johtajamme. Kymmenet suuret brittiläiset valtiomiehet sanovat: hän on arvokkain ystävämme. Ja jokainen, joka on Annie Besantin kuullut puhuvan, vastaa: hän on ihmeellinen puhuja, suurin senvuoksi, että hän puhuu suoraan sielustaan.

Selvää on, että näin monilla aloilla ja eri maanosissa johtavana sieluna eläneen henkilön elämänvaiheita ei voi ajatellakaan mahduttaa tällaiseen lyhyeen esittelykirjoituksen. Emme sitä yritäkään. Tahdomme vain sanoa, että hän on irlantilaissyntyinen englantilainen, joka Teosofisen Seuran presidenttinä ja johtajana viime vuosikymmenet on asunut Intiassa ja tullut siellä Intian kansallisen liikkeen yhdeksi johtavaksi henkilöksi. Hän on yleensä ihmisyyden puolesta taisteleva voimaihminen, ja siksi hänen elämäntyönsä haarautuu niin monelle alalle, vaikka hänen vaikutuksensa kullakin niistä kulkee silti yhtä väkevänä vuoksena. Se monipuolinen työmaa, minkä teosofinen liike muodostaa, on kuitenkin hänelle kaikkein keskeisin, ja Teosofisen Seuran presidenttinä hän on meidänkin maassamme esitelmöinyt.

Jo sinänsä herättää mielenkiintoa sekin, että korkeaan vanhuksenikään ehtinyt naishenkilö kulkee maanosasta toiseen maitse, meritse ja ilmanteitä kuin parhaisiin voimiinsa ehtinyt nuorukainen. Suurempaa mielenkiintoa herättää vielä se, että tämä »vanhus» suuressa maailmassa, jossa on totuttu kaikkiin merkillisyyksiin, vetää kuulijoikseen yhdellä kerralla tuhansia ihmisiä ja sytyttää arvostelevimpienkin kuulijain mielet kuin palavat nuorukaissydämet. Mutta jotakin enemmän kuin tavallisella esitelmöitsijällä täytyykin olla sanottavana tällaisella henkisen elämän voimaihmisellä, joka jo yli puolen vuosisadan on ihmiskunnan vainiolla kylvänyt runsasta siementä ja niittänyt mitä rikkainta satoa.

MAAILMANOPETTAJA JA UUSI SIVISTYS.[1)]

Annie Besant.

KUKA ON MAAILMANOPETTAJA? Mitkä ovat hänen tehtävänsä maailmassa? Mikä hänen työnsä? Nämä ovat ne kysymykset, joihin aion vastata puheessani teille tänä iltana.

On olemassa taivaallisia paikkoja, joita hallitsee sisäinen hallitus. Täällä alhaalla meillä on kaikenlaisia hallituksia, on tasavaltoja ja muita valtakuntia, ja kaikkia näitä hallitsee jonkinlainen hallitus virkamiestensä, kenraaliensa, amiraaliensa avulla. Olkoot ne sitten tasavaltoja tai monarkioita, jonkinlainen hallitus on aina joka kansalla. Mutta kaikkien näiden maailmassa toimivien hallitusten, näiden näyttelijäin takana on sisäinen hallitus, henkinen johto, henkisiä johtajia, jotka johtavat ihmiskunnan kehitystä, uskontoja ja kansojen vaiheita. Tästä sisäisestä hallituksesta voimme jotakin tietää, jotakin ymmärtää. Kaikkien näiden hallitusten päänä ja korkeimpana johtona on se, jota kutsumme Manuksi, hänen rinnallaan toimii kaksi muuta johtajaa, joista kullakin on oma erikoinen tehtävänsä. Manu on ajattelija, ihminen, se suuri johtaja, joka johtaa rotuja ja rotujen osastoja, joka jahtaa kansoja, muovailee niitä ja auttaa ihmiskuntaa eteenpäin kehityksen tiellä. Hänen vierellään seisoo toinen mahtava olento, joka viisaudellaan johtaa uskontoja, vahvistaa niitä, kun ne ovat heikkoja, uudistaa niitä, kun ne ovat uudistuksen tarpeessa. Hän on suuri rakastaja, suuri Säälin Herra, joka johtaa etsiviä ihmisiä totuutta ja rauhaa kohti. Hän on Maailmanopettaja. Kolmas näistä suurista johtajista ei kuulu tämän illan esitelmään. Nämä kaksi ensinmainittua työskentelevät aina yhdessä kehityksen hyväksi.

KEHITYKSEN suuressa kulussa voidaan huomata useita asteita. Voimme huomata, että on olemassa juurirotuja, jotka määrätyiltä erikoisilta ominaisuuksiltaan huomattavasti eroavat edellisistä juuriroduista. Esimerkiksi neljäs näistä juuriroduista, on se, johon kuuluvat kiinalaiset ja japanilaiset, viides on se, jota olemme yleisesti tottuneet nimittämään arjalaiseksi roduksi ja josta rodusta on haarautunut monta eri alarotua, joista ihmiskunnan kehityksessä tähän mennessä jo viisi on ilmennyt. Viides on jo näytellyt osansa ihmiskunnan kehityksessä. Nyt tähän aikaan on juuri esiintymässä ja syntymässä uusi alarotu, kuudes järjestyksessä. Silloin kun tapahtuu tällainen

---

[1)] Helsingissä elokuun 26 p:nä 1927 pidetty esitelmä, joka aikaisemmin on julkaistu Suomen Teosofisen Seuran aikakauslehdessä *Teosofissa* ja *Helsingin Sanomissa.*

muutos, kun uusi juurirotu tai uusi alarotu on syntymässä, silloin esiintyy myös tuo toinen suuri johtaja, josta mainitsimme, Maailmanopettaja. Silloin hän astuu alas ihmiskunnan keskuuteen antamaan ihmiskunnalle uuden uskon, antamaan uuden uskonnon sille rotutyypille, joka on ihmiskuntaan syntymässä. Hän ottaa ihmisen muodon ollakseen ihminen ihmisten keskellä, ja täällä hän opettaa heitä niiden vaatimusten mukaan, mitkä ovat tuolle alarodulle ominaisia.

Tähän uuden uskonnon perustamiseen ja uuden Maailmanopettajan tulemiseen perustuu myös uuden sivistyksen luominen. Me voimme nähdä, seuratessamme oman rotumme kehitystä, että sen historiassa todella on huomattavissa tällaisia aikakausia. Käyttämällä hyväksemme historian ja vertailevan uskontotieteen opetuksia voimme huumata, että tämä kehityksen aate perustuu todellisille tosiseikoille.

PITÄEN MIELESSÄMME näitä tosiseikkoja, voimme aavistella, millainen on oleva se uusi sivistys, joka on tulossa. Meidän on silloin pidettävä mielessä tämä, että ensin tulee rotu, sitten sivistys. Verratessamme näitä toisiinsa ja katsellessamme oman ihmiskuntamme kehitystä taaksepäin, voimme aavistaa tulevaisuuden asioita. Viisi kertaa on tämä tapahtunut meidän juurirotumme historiassa. Kuten tiedämme, on tämän juurirodun kehto Keski-Aasiassa. Hindulaisella nimellä kutsutaan tämän juurirodun syntymäpaikkaa, sitä kaupunkia, josta se on lähtöisin, Shamballaksi. Teille voi olla mielenkiintoista tietää arkeologiselta kannalta, että kaksi vuotta sitten lähti Keski-Aasiaan retkikunta, jonka kustansi Yhdysvaltain hallitus, tutkimaan muinaisjäännöksiä. Kaivaustöitä tehtäessä löydettiin se paikka, jossa tämä vanha kaupunki oli sijainnut. Tähän mennessä on jo kaivettu suuria osia tästä vanhasta kaupungista esille, mutta tiedemiehet sanovat, että kestää vielä monta vuotta, ennenkuin kaikki on kaivettu esille ja kaikki jäännökset saatu tutkituksi.

Tämä suuri juurirotu, joka eli tuolla Keski-Aasiassa, jakautui neljään ryhmään, neljään alarotuun, jotka elivät laaksoissa tämän kehdon ympäristössä. Siihen aikaan kun Poseidoniksen saari hukkui Atlantin valtamereen, josta Platonkin puhuu ja joka tapahtui noin 9,000 vuotta ennen meidän ajanlaskuamme, siirtyi tämä juurirotu etelään päin Intiaan, ja johtajana oli silloin suuri viisas Vjasa, joka loi sivistyksen Intiaan, joka loi sen kirjoitukset, sen uskonnon. Kaiken sen uskonnon ytimenä on tämä lause, joka esiintyy hänen kirjoituksissaan ja joka koskee ainoastaan Jumalaa: »Ainoastaan yksi, ilman toista, ainoastaan yksi elämä, josta kaikki muu on lähtöisin.» Ja tälle periaatteelle perustettiin koko Intian yhteiskunnallinen järjestelmä. Sen järjestelmän yksityiskohdat voitte lukea käsikirjoista, riittää, kun sanon, että sen perustana ja sen mallina oli perhe ja perhe-elämä. Perheen muodostivat vanhemmat, vanhempien sukulaiset, lapset, sekä nuoremmat että vanhemmat, ja kaikkien näiden välillä vallitsi määrätynlaiset velvollisuussuhteet. Jokaisella jäsenellä oli määrättyjä velvollisuuksia toisiansa kohtaan, ja tähän velvollisuuden periaatteeseen perustui sekä Intian perhe- että valtioelämä sil-

loisessa muodossaan. Niin kauan ainoastaan saattoi Intian kansa olla onnellinen ja menestyä, kun se noudatti tätä periaatetta, kun se ylläpiti tätä perhesuhdetta myös yhteiskunnallisessa elämässä.

Ensimmäinen näistä neljästä alarodusta lähti Egyptiin ja perusti egyptiläisen valtakunnan, jonka erikoisena ominaisuutena oli tieto. Heidän opettajansa nimi oli Toth, jota kreikkalaiset kutsuivat Hermes Trismegistukseksi. Egyptin tiede oli erittäin kehittynyt mystilliseen suuntaan mysteerien muodossa. Egyptin tiede[1], sehän on tullut suorastaan sananparreksi. Faaraon, Egyptin kuninkaan, täytyi olla näiden mysteerien hierofanttina, ylimpänä pappina, ja näistä mysteereistä on lähtöisin myös Vapaamuurarijärjestö.

Toinen alarotu lähti Persiaan, ja siellä oli sen opettajana Zoroaster eli Zarathustra. Hänen uskontonsa peruspiirteenä oli puhtaus. Ei saanut saastuttaa maata, ilmaa, vettä eikä tulta. Vielä tänä päivänäkin näiden Zoroasterin seuraajien, parsilaisten uskonnossa, jotka elävät Intiassa, on tämä puhtauspiirre tyypillisenä ominaisuutena. Vielä tänä päivänä, toistaessaan aamurukouksensa, sanovat nämä parsilaiset: ole puhdas ajatuksissa, puhdas sanoissa, puhdas teoissa. Parsilaisia on enää jäljellä vain noin 80,000, multa he ovat hyvin hienostunutta ja etevää rotua.

Kolmas ja neljäs näistä alaroduista lähtivät Eurooppaan. Kolmas asettui Etelä-Eurooppaan, sen huomattavin kansa alkuaikoina oli Kreikan kansa. Nyt heitä kutsutaan yhteisellä nimellä latinalaiseksi roduksi. Kreikkalaisten pääominaisuutena oli tunne ja heidän erikoisena harrastuksenaan taide. He palvelivat kauneutta, ja niinpä heidän jumalansakin olivat ennen kaikkea kauniita. Heidän uskontonsa perustui myös kauneuden palvontaan. Orfeus oli heidän opettajansa, ja hän käytti pääasiallisesti musiikkia opetusvälineenään. Niinpä Pythagoraan, tuon suuren kreikkalaisen opettajan koulun oven yläpuolella seisoi: älköön tänne astuko kukaan, joka ei tunne matematiikkaa tai musiikkia, sillä nämä kaksi kuuluvat yhteen.

Neljäs alarotu vaelsi Pohjois-Eurooppaan ja sen sivistyksen perustajana oli Kristus. Nämä kansat tunnemme teutonilaisten kansojen nimellä, ja heidän pääominaisuutenaan on tieto, tieteellinen äly. Tieteellinen ajattelu on heille ominaista, ja näissä merkeissä kehittyykin länsimainen sivistys. Länsimailla on hyvin paljon kiinnitetty huomiota yksilön arvoon. Länsimaat ovat kaikkein yksilöllisintä kansaa, mitä on olemassa. Mutta tässä on olemassa vaara, että yksilöllisyys kehittyy liiallisuuteen. Niinpä sanookin Kristus, kun häneltä kysyttiin, kuka meistä on suurin: se teistä on suurin, joka eniten palvelee. Palvelemisen periaate yhdessä yksilöllisyyden periaatteen kanssa on luonut länsimaisen sivistyksen. Palveluksen täytyy voittaa ne vaarat, jotka yksilöllisyysperiaatteesta voivat seurata.

MIKSI KIISTELLÄ UUDESTA RODUSTA, sillä tosiasiat osoittavat, että se on jo syntymässä Kaliforniassa Pohjois-Amerikan Yhdysvalloissa. Helena Petrovna Blavatsky kirjoitti v. 1888, että tulee syntymään uusi rotu Amerikassa. Tähän lausuntoon ei silloin kukaan kiinnittänyt paljon huomiota, paitsi ne, jotka näkivät hänessä suuren henkisen näkijän, joka kykeni jota-

kin ennustamaan tulevaisuudesta. Mutta nyt on asia toisin. Vuodesta 1909 lähtien on tästä asiasta paljon puhuttu, ja olen minä itse siitä paljon puhunut näinä vuosina. Eikä siitä enää kannata kiistellä, koska Amerikan antropologit ovat tästä asiasta yhtä mieltä ja todistavat, että uusi tyyppi on jo syntynyt ja kasvamassa Amerikassa. Viime syksynä ilmestyi erään tunnetun amerikkalais-tschekkoslovakialaisen antropologin julkaisemana kirja *Uusi rotu,* jossa tehdään selkoa tämän uuden rodun erikoisista sekä fyysillisistä että henkisistä ominaisuuksista. On ehkä mielenkiintoista mainita, että pari vuotta sitten Kalifornian koulunopettajat joutuivat omituiseen vaikeuteen. He huomasivat nimittäin lapsissa sellaisia ominaisuuksia, etteivät vanhat opetusmenetelmät enää oikein tahtoneet sujua. Lapset olivat levottomia, eivätkä oikein tahtoneet seurata tavallista opetusta. Muistatte ehkä, että Bergson sanoi joku vuosi sitten, että ihmisessä tulee piakkoin kehittymään uusi ominaisuus, joka on enemmän kuin äly, mutta ei ole niin paljon älyn kanssa tekemisissä vaan enemmän vaiston. Hän kutsui sitä intuitsioniksi. Tämä on juuri se ominaisuus, joka on huomattavissa näissä kalifornialaisissa koululapsissa. Kun opettaja selitti jotakin asiaa tunnilla oppilaille, eivät oppilaat malttaneet kuulla selityksiä, vaan nousivat kysymään opettajalta: »Minkä tähden puhutte noin paljon näistä asioista, mehän näemme ne?» Tästä asiasta kirjoittivat myös Amerikan sanomalehdet. Ymmärtäähän sen, että opettajien oli vaikeaa tulla toimeen tällaisissa olosuhteissa. Sen tähden jaeltiin luokat kahteen osastoon, toiseen asetettiin tavalliset lapset ja toiseen nämä erikoiset. Kaksi vuotta kestäneiden kokeilujen jälkeen huomattiin, että nämä erikoiset lapset olivat noin kaksi ja puoli vuotta henkisesti kehittyneemmät kuin heidän toverinsa. Silloin ei auttanut todellakaan muu kuin jakaa luokat kahtia. Tällä tavoin oli myös kasvatuksessa ilmennyt vaikeus voitettu.

VIISI KERTAA aikaisemmin on siis uusi alarotu ilmennyt ja uusi opettaja esiintynyt. Mikä on sentähden luonnollisempaa ajatella kuin se, että koska nyt jälleen on uusi rotu ilmestymässä, tulee jälleen esiintymään uusi opettaja, joka tulee johtamaan tätä rotua ja antamaan sille uskontonsa ja sivistyksensä.

Menkäämme takaisin Palestiinaan ja ajatelkaamme sitä aikaa, jolloin Maailmanopettaja viime kerran esiintyi maan päällä. Siioin hän esiintyi täällä oppilas Jeesuksen ruumiissa. Evankeliumit kertovat meille, että kun Pyhä Henki laskeutui hänen päällensä ja asui hänessä, silloin hän alkoi opetuksensa. Me teosofit ymmärrämme tällä sitä, että Maailmanopettaja silloin otti tämän oppilaan Jeesuksen käyttövälineekseen esiintyäkseen maailmassa. Mutta tässä yhteydessä on varotettava eräästä väärinymmärryksestä, joka usein esiintyy. Kristinuskon perustajaa, tätä Maailmanopettajaa, kutsutaan näet kuolemansa jälkeen samalla Kristuksen nimellä kuin kristinuskossa kutsutaan jumaluuden toista persoonaa. Mutta tämä jumaluuden toinen persoona ei kuulu kysymykseen Maailmanopettajasta. Juma-

luus on kaikissa uskonnoissa opetettu kolminaiseksi, kaikissa muissa, paitsi ehkä islamin ja hebrealaisten uskonnoissa. Kolminaisuuden toista persoonaa kutsutaan kristinuskossa Kristukseksi, mutta se ei kuulu Maailmanopettajaan. Voidaan korkeintaan sanoa, että sen henki vaikuttaa Maailmanopettajan toimintaan ja että sieltä laskeutuu voimaa häneen. Mutta Maailmanopettaja ottaa aina fyysillisen muodon, asettuu aina johonkin ihmisruumiiseen, niinkuin hän teki viime kerrallakin Palestiinassa. Hän kulki siellä kansan keskuudessa, hän opetti synagoogissa, häntä seurasi muutamia köyhiä miehiä, toiset häntä halveksivat, toiset häntä ihailivat. Hän esitti opetustansa yksinkertaisissa, muta syvällisissä vertauksissa puhuessaan kansalle. Hän oli ihminen ja häntä pidettiin ihmisenä viimeiseen saakka, kunnes häneltä otettiin henki.

On hyvä nyt, kun puhumme Maailmanopettajasta, muistuttaa itsellemme, minkälaista oli Maailmanopettajan vaikutus Palestiinassa ja hänen vaelluksensa siellä, hänen vaikeutensa ja hänen kärsimyksensä. Jos muistamme, millaiset olosuhteet vallitsivat silloin, kun Maailmanopettaja viime kerralla esiintyi, ei meitä lainkaan ihmetytä, jos Maailmanopettaja tälläkin kertaa esiintyy sellaisen rodun, sellaisen kansan keskuudessa, joka on ollut ahdistettuna, painostettuna ja orjuuden alaisena. Hän esiintyy tällä kertaa hindulaisena, on syntynyt Intiassa, jonka kansa on monta vuotta ollut orjuudessa, eikä vieläkään ole siitä kokonaan vapauttanut. Mutta Intian kansa on henkinen kansa, ja se uskoo Maailmanopettajaan ja hänen tulemiseensa auttamaan ihmiskuntaa. En halua tällä kertaa sen lähemmin puhua Maailmanopettajan vaiheista tässä elämässä. Tulen siitä puhumaan esitelmässäni huomenna. Mainitsen vain, että hänet on valittu tähän tehtävään jo lapsena ja kehitetty siihen aste asteelta. Hän on kasvatettu puhtauteen. Hän ei ole eläissään maistanut lihaa, ei alkoholia, ei tupakoinut, eikä hänessä ole ollut mitään muita nuorissa tavattavia intohimoja. Olen pienestä pitäen pitänyt hänestä huolta, huolehtinut hänen kasvauksestaan suureen tehtäväänsä. Hän on viisas ja hienostunut rakastavainen, sääliväinen, oli ennen hyvin ujo, pelkäsi julkisuutta eikä tahtonut itse millään tavalla esiintyä julkisuudessa. Mutta viime vuosina on hänessä tapahtunut suuri muutos. Kaikki pelkuruus on hävinnyt, kaikki hermostuneisuus kadonnut, hän puhuu rohkeasti, auktoriteetilla, varmasti, lujasti. Hän ei pelkää ihmisiä, hän ei pelkää esiintyä ihmisten silmien edessä eikä pelkää esittää sitä oppia, jota hän on tullut julistamaan maailmalle. Hän opettaa sitä pienelle ryhmälle, ja sen perussäveleenä on onnellisuus. Sillä hän uskoo, että Jumala on autuus ja että autuus on löydettävissä jokaisen ihmisen sydämestä. Paavalikin sanoo kirjeessään: Jumalan temppeli on sisällisesti teissä! Etsikää se sieltä, kukaan muu ei voi sitä löytää, teidän täytyy itsenne se löytää. Ja me muistamme, että Kristus Palestiinassakin opetti samoin: Jumalan valtakunta on sisäisesti teissä. Niinpä tämä uusi opettaja on tämän onnellisuuden evankeliumin ruumiillistuma. Hän on onnellinen, rauhallinen, voimakas, auktoriteettia uhkuva. Hän on kirjoittanut muutamia hyvin kauniita runoja,

jotka kuvaavat hänen kehitystään ja sen eri asteita. Piakkoin ne ilmestyvät kirjana. Hänellä on neljä paikkaa valittuna, joissa hän tulee olemaan kolme kuukautta joka vuosi. Niissä hän tulee opettamaan pientä joukkoa etsiviä sieluja, jotka tahtovat kehittyä pitemmälle. Hän välttää kaupunkeja, hän tahtoo maaseudun rauhassa tätä onnen sanomaa julistaa. Hän uskoo, että onni en löydettävissä Jumalan sisäisessä toteuttamisessa. Siihen perustuu veljeys ja uusi sivistys, jonka hänen seuraajansa tulevat luomaan, niinkuin viime kerrallakin Kristuksen seuraajat loivat sivistyksen hänen luomalleen perustalle.

TÄSTÄ SIVISTYKSESTÄ voimme sanoa, että se on veljeyden ja onnellisuuden sivistys. Siinä tulee olemaan sellainen kasvatus, jossa kaikki voimat otetaan huomioon, jossa lasta opetetaan siten, että sen kaikki ominaisuudet sopusuhtaisesti kehittyvät. Siinä sivistyksessä tulee naisella olemaan se asema, joka hänelle kuuluu, ei jäljennöksenä miehestä, vaan nainen, omassa kutsumuksessaan ja tasa-arvoisena kanssatyöntekijänä miehen rinnalla. Siinä sivistyksessä tullaan äitiydelle antamaan se arvo ja kunnioitus, joka sille kuuluu. Sitä tullaan suojelemaan kaikelta maailman pahuudelta ja ristiriitaisuuksilta. Siinä uudessa sivistyksessä ei tulla tappamaan nuorempia veljiämme sen takia, että voisimme syödä niiden lihaa ja vaatettaa itseämme niiden nahalla. Siinä sivistyksessä tulee vallitsemaan onnellisuus sen takia, ettei se tahdo pahaa kenellekään. Tälle pohjalle, ystävät, tulee uusi sivistys olemaan perustettu.

Olen puhunut teille vain sitä, mitä itse olen nähnyt. Teidän velvollisuutenne on muodostaa tästä oma mielipiteenne, oma käsityksenne. Olen vain tehnyt oman tehtäväni, olen vain sanonut, mitä olen nähnyt. Teidän tehtävänne on luoda parempi ihmiskunta. Onnellisemmat ajat ovat tulossa ja me tulemme jättämään onnellisemman ja paremman maailman lapsillemme kuin se, jossa elämme.